

Arrest

nr. 265 515 van 14 december 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. de VIRON
Wijnheuvelenstraat 41
1210 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 16 september 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 29 juli 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 september 2021 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat I. de VIRON verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Ö. SOZEN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 1 februari 2021 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie met als referentiepersoon haar minderjarig Belgisch kind, M.(...) A.(...) N.(...), in toepassing van artikel 40ter, §2, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende

de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 29 juli 2021, met kennisgeving op 24 augustus 2021, neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten onder een bijlage 20 .

Dit betreft de thans bestreden beslissing die de volgende redengeving heeft:

"(...)

In uitvoering van artikel 52, §4. 5d0 lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 01/02/2021 werd ingediend door:

Naam: M. Voorna(a)m(en): B.

Nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)

Geboortedatum: X

Geboorteplaats: Bandal

identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

Alias M. B. ° X

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met zijn Belgisch minderjarig kind, de genaamde M. A. N. (RH...) in toepassing van artikel 40 ter. §2, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.1980.

Ter staving van de verwantschap legt betrokkene een Congolees paspoort voor afgeleverd dd. 14/01/2017 met geboortedatum 14/08/1995 en een uittreksel van de geboorteakte van het kind, afgeleverd dd 18/12/2020 met geboortedatum van betrokkene 14/08/1990. Gezien er een verschil is in geboortedatum kan de verwantschap aanstaande het Belgische kind niet worden aanvaard naar analogie van artikel 44 van het KB vreemdelingen van 08/10/1981

Op 03/02/2021 werd door de stad Aalst aan de cel Fraude gevraagd indien zij een correctie mochten uitvoeren van de gegevens van betrokkene, aangezien betrokkene een paspoort had voorgelegd, Op 30/06/2021 antwoordde de cel fraude dat de wijziging enkel kan worden doorgevoerd in zoverre er geen Belgische akten zijn die de wijziging belemmeren. De wijziging wordt dus effectief belemmert door de geboorteakte van het kind dewelke eerst zal moeten worden aangepast aan de nieuwe gegevens van het paspoort van betrokkene om effectief de verwantschap met het kind in aanmerking te kunnen nemen

Het recht op verblijf in toepassing van artikel 40 ter van de wet van 15/12/80 wordt geweigerd aan betrokkene.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst de aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt de aanvraag van verblijf geweigerd, De andere voorwaarden werden niet volledig onderzocht. De 2e beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht De DVZ raadt ten stelligste af een nieuwe aanvraag in te dienen zonder dat aan bovenvermelde inhoudelijke bezwaren is verholpen. Herhaalde aanvragen zoals tot op heden zijn gebeurd, betreffen eigenlijk misbruik van procedure. Indien betrokkene we! degelijk binnen de voorwaarden zou vallen, had hij dat al lang kunnen aantonen en het verblijfsrecht bekomen.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van artikel 40 *ter* van de Vreemdelingenwet *juncto* de artikelen 44 en 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit). Zij voert ook de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan.

Het middel wordt als volgt toegelicht:

“MOYEN pris de la violation :

Des articles 40 bis, 40 ter et l'article 41 paragraphe 2 dernier alinéa de la loi du 15 décembre 1980 et des articles 44 et 52 paragraphe 1 premier alinéa et dernier alinéa de l'arrêté royal du 8 octobre 1981.

De l'article 20 du TFUE et de l'article 24 de la charte des droits fondamentaux de l'UE

De l'incompétence de l'auteur de l'acte et de l'excès de pouvoir.

Du principe de bonne administration et plus particulièrement du principe de légitime confiance , de proportionnalité et de précaution ;

De l'obligation de motiver adéquatement les actes administratifs en exécution de l'article 62§2 de la loi du 15 décembre 1980

Du principe général de droit audi alteram partem;

Première branche,

En ce que la partie adverse décide de refuser un droit au séjour au requérant au motif que le lien de parenté avec sa fille n'est pas établi puisqu'il y a une discordance entre le passeport produit par le requérant et l'acte de naissance de l'enfant.

Or, l'article 52 de l'arrêté royal confie à la commune et non à la partie adverse la compétence de vérifier le lien de filiation entre le requérant et sa fille. Si la commune considère que la preuve de son lien de filiation n'est pas établie, il appartient au Bourgmestre et non à la partie adverse de délivrer une annexe 19 quinquies en exécution de l'article 52 paragraphe 1 dernier alinéa et non de lui délivrer une annexe 19 ter.

Dans le cadre de sa compétence, la commune a très bien pu considérer que malgré cette discordance entre l'acte de naissance et le passeport du requérant, le lien de filiation entre le requérant et sa fille est établi par d'autres éléments comme le prévoit d'ailleurs l'article 44 de l'arrêté royal et l'article 41 de la loi;

L'officier de l'Etat Civil de la même commune, qui s'était chargé de la déclaration de reconnaissance de paternité avait déjà vérifié la réalité du lien de filiation, et ce malgré la discordance entre la date de naissance du requérant figurant dans son passeport et dans le registre national.

Ce lien peut être établi par d'autres moyens de preuve dont l'appréciation revient à la commune et non à la partie adverse ;

La jurisprudence de la CJUE accorde aux états membres une appréciation large et conforme à l'intérêt supérieur de l'enfant mineur, pour déterminer le lien de filiation entre un père et son enfant citoyen de l'Union ;

[...]

En remettant en question ce lien de filiation et donc la demande de séjour fondée sur l'article 40 ter de la loi du 15 décembre 1980, la partie adverse commet un excès de pouvoir et agit hors de sa compétence puisque ni la loi ni l'arrêté royal ne lui confie la compétence de vérifier le lien de filiation entre le requérant et un citoyen de l'Union en l'occurrence sa fille belge ;

La première branche du moyen est fondée.

Deuxième branche ,

En ce que la partie adverse aurait dû, à tout le moins, faire application de l'article 44 de l'arrêté royal en demandant au requérant d'établir d'une autre manière le lien de filiation entre le requérant et sa fille. Cette disposition légale est d'ailleurs conforme à la jurisprudence de la Cour de Justice précitée.

le Ministre pouvait procéder à des entretiens avec le membre de la famille et le citoyen de l'Union qui le rejoint. Il aurait pu demander une expertise génétique permettant d'établir le lien de filiation entre le requérant et sa fille. Il aurait pu enfin procéder à des enquêtes pour vérifier la sincérité et la réalité du lien de filiation entre le requérant et sa fille, notamment en interpellant l'Officier de l'Etat civil d'Alost sur les divergences entre l'acte de naissance et le passeport du requérant et sur la réalité des déclarations du requérant dans le cadre de cette procédure en reconnaissance ;

en effet, dans le cadre de la procédure en reconnaissance, l'Officier de l'Etat Civil a déjà contrôlé la sincérité de l'auteur de la reconnaissance en exécution de l'article 330 du code civil.

En déclarant la demande non fondée au motif que l'acte de naissance ne coïncide pas avec le passeport, la partie adverse adopte une mesure disproportionnée au regard des droits fondamentaux mis en oeuvre à savoir le droit pour le requérant de vivre auprès de sa fille mineure belge, le droit pour elle de pouvoir circuler librement au sein de l'UE, son intérêt supérieur tel qu'il est reconnu par l'article 24 de la Charte des droits fondamentaux de vivre avec son père. Il aurait donc du prendre des mesures moins attentatoires à ces droits pour garantir le droit au séjour du requérant avec sa fille mineure belge.

À tout le moins, la partie adverse a trompé la légitime confiance du requérant en prenant la décision attaquée sans avoir entendu préalablement le requérant sur ce point, et ce conformément à ce principe général de droit selon lequel duquel toute décision qui puisse porter atteinte à un droit individuel oblige l'administration à l'entendre préalablement pour autant que cette audition préalable puisse avoir une incidence sur la décision adoptée ;

En l'occurrence, il est certain qu'en procédant à une enquête et une audition du requérant, la partie adverse aurait pu constater la réalité du lien de filiation entre le requérant et sa fille ;

En omettant de procéder à cette audition et en adoptant une décision sans aucune mesure préparatoire permettant de vérifier la réalité du lien entre le requérant et sa fille, la partie adverse méconnaît les principes de droit administratif tels que rappelés ci-dessus ;

En conséquence, l'acte attaqué doit être annulé, car il est pris en violation des dispositions légales rappelées, du principe de bonne administration et du principe d'être entendu préalablement tels qu'évoqués ci-dessus :"

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota met opmerkingen:

"(...)

1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

De verweerder merkt op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover verzoekende partij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477). In antwoord op de in het middel ontwikkelde concrete kritiek die de inhoud van de motivering en aldus de materiële motiveringsplicht betreft, laat verweerder gelden dat de Staatssecretaris geheel terecht besliste om het verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel te weigeren gezien de verwantschap aanstaande het Belgisch kind niet kan worden aanvaard conform artikel 44 van het KB van 8.10.1981, doordat de geboortedatum van verzoeker in zijn Congolese paspoort 14.8.1995 vermeld en op de uittreksel van de geboorteakte van het kind, 14.8.1990 genoteerd staat.

De motivering die aan de basis ligt van de bestreden beslissing vindt tevens steun in de aan Uw Raad voorgelegde stukken, zodat geen schending van de materiële motiveringsplicht blijkt.

In casu geeft de motivatie van de beslissing aan dat verwerende partij op gedetailleerde en uitgebreide wijze de belangrijkste elementen opgeworpen in de gezinsherenigingsaanvraag van verzoeker met zijn Belgisch kind heeft onderzocht, en afdoend en adequaat de motieven heeft uiteengezet.

Bovendien, als de burger meent dat de materiële motivatie geschonden is door het bestuur, moet hij aantonen dat de feiten waarop de bestreden beslissing zich baseert onjuist zijn, of dat de conclusies die het bestuursorgaan hieruit leidt onredelijk zijn. (RvV nr 126 502 van 30 juni 2014).

In casu is zulk bewijs niet voorgelegd.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat er in de bestreden beslissing de determinerende motieven worden aangegeven op grond waarvan de beslissing is genomen om het verblijf van meer dan drie maanden te weigeren. In de akte wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk artikel 40ter van de Vreemdelingenwet en 44 van KB van 8.10.1981.

Artikel 40ter §2, 1ste lid, 2° bepaalt het volgende : '§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.'

De verzoekende partij diende een aanvraag tot gezinshereniging in als vader van een minderjarig Belgisch kind. Voormelde bepaling voorziet in deze situatie dat de verzoekende partij, om zich te kunnen beroepen op de gezinshereniging overeenkomstig de artikelen 40bis en volgende van de Vreemdelingenwet, zijn Belgisch minderjarig kind vergezelt of zich bij haar voegt, alsook het bewijs levert aangaande de bloedverwantschap conform artikel 44 van de vreemdelingenbesluit.

Artikel 44 van het KB van 08.10.1981 stipuleert als volgt: 'De familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, van de wet, die geen burger van de Unie zijn, kunnen enkel genieten van dit hoofdstuk indien zij het bewijs overleggen aangaande de bloed of aanverwantschap of partnerschap met de burger van de Unie die ze begeleiden of bij wie zij zich voegen. Indien wordt vastgesteld dat het familielid de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsband of het partnerschap niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden voorgelegd'

Verzoeker legt bij zijn gezinsherenigingsaanvraag zijn Congolese paspoort neer, waarbij vermeldt staat dat zijn geboortedatum 14.8.1995 is en op de geboorteakte van kind, staat zijn geboortedatum als 14.8.1990 genoteerd.

Er is maw een discrepantie omtrent geboortedatum van verzoeker op de Congolose paspoort en op de geboorteakte van het kind.

Verzoekende partij moet de geboorteakte van het kind laten aanpassen aan de nieuwe gegevens van de Congolese paspoort en daarna een nieuwe gezinsherenigingsaanvraag indienen.

In de FAQ-rubriek "Modernisering en informatisering van de burgerlijke stand" (https://www.ibz.rrn.fgov.be/fileadmin/user_upload/nl/dabs/FAQ_DABS_NL_20...) kan worden gelezen (p. 40):

Als een akte van burgerlijke stand een materiële misslag bevat, kan de ambtenaar van de burgerlijke stand deze fout zelf verbeteren (op basis van artikel 33-34 Burgerlijk Wetboek).

Als de fout in de akte van burgerlijke stand geen materiële misslag is, kan de familierechter de akte verbeteren.

Op 30.6.2021 heeft de cel Fraude gemeld dat de Belgische geboorteakte van het kind moet aangepast worden aan de nieuwe gegevens van de Congolese paspoort, hetgeen verzoeker tot op heden niet heeft uitgevoerd.

Verzoeker beperkt er zich in zijn verzoekschrift toe om louter kritiek te uiten, dit is echter geenszins van aard om de vaststellingen in hoofde van verwerende partij te ontcrachten.

Verzoeker voert de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op

een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. De Raad van State heeft echter geoordeeld dat het zorgvuldigheidsbeginsel geen beginsel is dat op zich een middel kan gronden.

Met haar betoog maakt de verzoekende partij prima facie niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen.

Het opgeworpen middel is ongegrond.”

2.3. De geschonden geachte bepalingen luiden als volgt:

- artikel 40ter, §2, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie:

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.”

- artikel 44 van het Vreemdelingenbesluit stelt:

“De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van de wet, die geen burger van de Unie zijn, kunnen enkel genieten van de bepalingen van dit hoofdstuk indien zij het bewijs overleggen aangaande de bloed- of aanverwantschap of partnerschap met de burger van de Unie die ze begeleiden of bij wie ze zich voegen.

Indien wordt vastgesteld dat het familielid de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsband of het partnerschap niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden voorgelegd.

Indien dat niet mogelijk is, kan de minister of zijn gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met het familielid en de burger van de Europese Unie waarbij het familielid zich wil voegen, of tot elk ander onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend geval, voorstellen om een aanvullende analyse uit te laten voeren.”

- artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing bepaalt:

“§ 1

Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, dient een aanvraag in voor een verblijfkaart van familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter.

In dit geval wordt de betrokkene, na de controle van de verblijfplaats, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (model A) met een geldigheidsduur van zes maanden, te rekenen vanaf de aanvraag. De woorden “Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of”, die voorkomen in de tweede paragraaf van de tekst op de voorzijde van dit document, worden geschrapt.

Indien de vreemdeling het bewijs van zijn familieband daarentegen niet overlegt, overeenkomstig artikel 44, om zijn aanvraag te staven, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19quinquies. Hij overhandigt geen bijlage 19ter.

Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van [1 zes maanden]1 te rekenen vanaf de aanvraag.

De woorden " van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of ", die voorkomen in het tweede lid van de tekst op zijde 1 van dit document, worden geschrapt.

§ 2

Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis, § 2 en § 4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult.

§ 3

Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

§ 4

Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de Minister of zijn gemachtigde het verblijfsrecht toekent of als er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, van de wet, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de vreemdeling een "verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie" overeenkomstig het model van bijlage 9 af.

De kostprijs die de gemeente kan vorderen voor de afgifte van deze verblijfskaart mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen.

Wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan tot de afgifte van deze verblijfskaart, dient het attest van immatriculatie te worden verlengd tot de afgifte van de verblijfskaart.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken."

Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de overheid om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Dit houdt ook in dat zij zich moet steunen op alle gegevens en dienstige stukken.

De overheid moet zich afdoende informeren over alle relevante elementen.

2.4. Uit het administratief dossier, zoals het de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) voorligt, blijkt dat er een discrepantie is tussen de geboortedatum van verzoekster (M.B. geboren op 14 augustus 1990) die is vermeld op de door haar neergelegde Belgische geboorteakte van haar Belgische minderjarig kind en de geboortedatum van verzoekster (14 augustus 1995) zoals deze figureert op haar nationaal paspoort en in het Rijksregister. Blijkens de bestreden beslissing is de verwerende partij van oordeel dat het aan verzoekster toekomt om haar geboorteakte op de Belgische geboorteakte te laten aanpassen. Dat is niet gebeurd waardoor de verwerende partij tot de conclusie komt dat de verwantschap tussen verzoekster en de Belgische referentiepersoon niet werd aangetoond door de geboorteakte. Nochtans stelt de bestreden beslissing zelf dat de geboortedatum die moet weerhouden worden 14 augustus 1990 is en de datum van 14 augustus 1995 fungeert onder haar "alias". Evenmin blijkt uit het administratief dossier dat de verwerende partij de verzoekende partij contacteerde om deze rechtzetting te verrichten. Uit de gehele lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij de geboortedatum, zijnde 14 augustus 1990, aanvaardt en dat feitelijk niet betwist wordt dat het Belgisch kind, de referentiepersoon, het minderjarig kind van de verzoekende partij is.

2.5. Kernvraag in het geschil is te weten in welke mate het de verwerende partij toekwam stappen te ondernemen of het aan verzoekster toekomt om haar geboortedatum op de geboorteakte, dan wel haar paspoort, te laten aanpassen. Dat is niet gebeurd waardoor de verwerende partij tot de conclusie komt dat de verwantschap tussen verzoekster en de Belgische referentiepersoon niet werd aangetoond door de geboorteakte.

De vaststelling dringt zich op dat geen der partijen in het verleden hebben betwist dat de werkelijke geboortedatum van de verzoekende partij de datum van 14 augustus 1990 is. De afgegeven bijlage 19ter van 1 februari 2021 stelt dat de bloed- of aanverwantschapsband tussen de verzoekende partij en

haar kind is bewezen. Verder blijkt uit de bijlage 19*ter* dat de verzoekende partij ingeschreven is in het Rijksregister onder de identificatienummer 95.08.14 (...).

Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt dat het identificatienummer van het Rijksregister thans 90.08.14 (...) is. Ook blijkt uit het administratief dossier dat op 8 februari 2012, na een medisch onderzoek, een onderzoek is gebeurd naar de leeftijd van de verzoekende partij die zich voordeed als zijnde een toen minderjarige, geboren op 14 augustus 1995, waaruit bleek dat de verzoekende partij ouder was en op dat ogenblik minstens de leeftijd had van 21,5 jaar zodat de voogdijschap over de verzoekende partij onmiddellijk ophield te bestaan.

In het administratief dossier bevindt zich een mail van de Dienst Vreemdelingenzaken naar de burgemeester van 30 juni 2021, meldend dat de Dienst Vreemdelingenzaken geen bewaar heeft om de identiteitsgegevens te wijzigen en de geboortedatum van 1995 kan aangenomen worden, maar enkel indien er geen Belgische akten zijn die de wijziging belemmeren. De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat het nummer 90.08.14 (...) moet geannuleerd worden en het nummer 95.08.14 (...) geheractiveerd moet worden. Het zijn deze instructies die aan het Rijksregister moeten doorgegeven worden, aldus de Dienst Vreemdelingenzaken. Het blijkt niet uit het administratief dossier dat dit is gebeurd, minstens ligt dit niet voor.

Het fraudeonderzoek in verband met het paspoort, voorhanden in het administratief dossier, toont aan dat geen fraude werd gepleegd met het paspoort.

Dit staat lijnrecht tegenover het medische onderzoek, verricht in het kader van het leeftijdsonderzoek *anno* 2012.

2.6. De verzoekende partij stelt correct dat de bloedverwantschap kan bewezen worden door andere documenten en/of bewijsmiddelen in toepassing van artikel 44 van de Vreemdelingenbesluit.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij zich bewust was van vermeld medisch onderzoek naar de leeftijd van de verzoekende partij. Uit het administratief dossier blijkt dat het rijksregisternummer oorspronkelijk was toegekend onder het nummer 95.08.14 (...), meer dan waarschijnlijk naar aanleiding van het medisch onderzoek in het kader van de voogdijschap. Hoe deze wijziging van nummers is verricht, kan de Raad uit het beperkt administratief dossier zoals het hem voorligt niet afleiden.

Het komt in dit geval onzorgvuldig voor dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat, in samenlezing met artikel 44 van het Vreemdelingenbesluit, geen acht wordt geslagen op alle elementen, vervat in het administratief dossier en zoals het de Raad voorligt. Het verwijt aan de verzoekende partij dat zij geen stappen heeft ondernomen om de geboorteakte te wijzigen, is niet correct. Aan de hand van de afgegeven bijlage 19*ter* kon de verzoekende partij er in dit geval vanuit gaan dat er zich geen probleem stelde aangaande het bewijs over de bloedverwantschap met de referentiepersoon. De verzoekende partij werd niet uitgenodigd om enig standpunt hieromtrent toe te lichten.

Alhoewel de zorgvuldigheidsplicht ook geldt voor de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger en in het kader van verblijfsaanvraag de bewijslast rust bij de aanvrager die zorgvuldig moet zijn bij het indienen van de aanvraag en alle relevante stukken en elementen moet aanbrengen zodat de gemachtigde kan beoordelen of hij voldoet aan de wettelijke voorwaarden, kon van de verzoekende partij niet verwacht worden na de schriftelijke vaststelling dat de bloedverwantschap bewezen was en dat zij verdere stappen ondernam. De verplichting die in dit geval rust op de verzoekende partij, kadert in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting (RvS 28 april 2008, nr. 182.450) maar de verzoekende partij beschikte niet over enig gegeven waarom de wijziging van het identificatienummer en daardoor de aangifte van het jaar 1990 in de geboorteakte, opnieuw moet veranderd worden, terwijl uit het administratief dossier dat voorligt evenmin blijkt dat de verzoekende partij aan de basis lag van de wijziging van het identificatienummer van het Rijksregister. Minstens is het administratief dossier hieromtrent onvolledig zodat de wettigheidscontrole die de Raad moet uitvoeren niet mogelijk is. Daargelaten de vraag of het paspoort van de verzoekende partij moet veranderd worden, dan wel de geboorteakte, nu beide partijen feitelijk het eens waren over het geboortjaar 1990 zodat de melding in de geboorteakte wellicht meer correct was dan de melding in het paspoort. De Raad acht het kennelijk onredelijk dat spontaan van de verzoekende partij verwacht wordt dat zij de geboortedatum van de geboorteakte moet laten wijzigen omwille van de bestaande discrepantie tussen

het paspoort en de geboorteakte van het kind. Uit de mail van de stad Aalst van 3 februari 2021 naar de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat het dossier "95.08.14 (...)" geannuleerd was.

Rekening houdend met het bepaalde in artikel 44 van het Vreemdelingenbesluit mocht in dit geval verwacht worden van de verwerende partij dat zij zich afdoende dient te informeren dat de verzoekende partij werd uitgenodigd om haar standpunt te kennen te geven aangaande de plots opduikende betwisting van bloedverwantschap met het kind van de verzoekende partij. Zoals gesteld door de verzoekende partij konden andere onderzoeken plaatsgrijpen, waaronder het horen van de verzoekende partij, een DNA-test, enz. in zoverre de verwerende partij meent dat de referentiepersoon niet het kind van de verzoekende partij is.

Artikel 44 van het Vreemdelingenbesluit vereist in eerste instantie het overleggen van een officieel document ter staving van de bloedverwantschap. In het administratief dossier zit een Belgische geboorteakte, die 1990 vermeldt als geboortejaar van de moeder. Er kan niet worden ontkend dat een Belgische geboorteakte een in artikel 44 van het Vreemdelingenbesluit bedoeld officieel document is. Uit het mailverkeer blijkt dat dit geboortejaar 1990 werd doorgevoerd in het rijksregister. Uit het administratief dossier blijkt dat op vraag van de dienst Vreemdelingenzaken het geboortejaar 1995 werd gesupprimeerd om het laten vervangen door het jaar 1990 (zie aanvraag tot annuleren van 28 februari 2012). Wel blijkt dat thans de Dienst Vreemdelingenzaken vraagt dat deze doorgevoerde wijziging wordt geannuleerd en terug gegrepen wordt naar het vroegere gebruikte jaar 1995.

2.7. In de nota met opmerkingen wordt verwezen naar de FAQ-rubriek "*Modernisering en informatisering van de burgerlijke stand*" (https://www.ibz.rrn.fgov.be/fileadmin/user_upload/nl/dabs/FAQ_DABS_NL_20...), waaruit de verwerende partij ten dele citeert., dat ook wijst op de mogelijkheid van herstel van een materiële vergissing.

Er kan ook worden gelezen (p. 40 - 41):

"De procureur des Konings blijft echter ook bevoegd (zie verantwoording amendement 54K3303003 p. 55) en dient een vordering tot verbetering van de akte in te stellen wanneer hij een fout vaststelt uit hoofde van zijn toezichtsfunctie of door een publieke autoriteit op de hoogte wordt gebracht van de fout. Het is immers essentieel en in het algemeen belang, dat akten van de burgerlijke stand, die de staat van de persoon betreffen, zoals bepaald in artikel 6 van het Burgerlijk Wetboek verbeterd worden indien zij fouten bevatten. Elke publieke autoriteit die fouten vaststelt in een akte dient deze mee te delen aan het openbaar ministerie, zodat deze de verbetering van de akte kan vorderen (idem verantwoording amendement). Momenteel wordt vastgesteld dat vele parketten geen gehoor geven aan vragen van de ABS tot verbetering van een akte. Daarom krijgt de ABS expliciet toegang tot de familierechtbank om een verbetering te vragen (...). Verdere instructies in omzendbrief of van het college van procureurs-generaal dienen te worden afgewacht om na te gaan hoe de procureur des Konings in de toekomst zal omgaan met vragen tot verbetering van de ABS of andere publieke autoriteiten." (zie ook arrest nr. 251 631 van de Raad).

Voorts kan op pagina 62 van hetzelfde document nog worden gelezen:

"De gegevens van het Rijksregister kunnen fouten bevatten. Het is de verantwoordelijkheid van de gemeente om zich ervan te vergewissen dat de gegevens van het Rijksregister in overeenstemming zijn met die van de akte. – Indien het gaat om een fout in de gegevens van het Rijksregister → De gemeente van beheer moet deze fout rechtzetten via de reeds bestaande verbeteringsmechanismen of, indien dit niet mogelijk is, het Rijksregister van de fout inlichten. – Indien het gaat om een fout in de akte → Verbeteringsprocedures van het Burgerlijk Wetboek moeten gevolgd worden".

Ook deze verwijzing van de verwerende partij duidt erop dat het in eerste instantie elke publieke autoriteit toekomt een fout mee te delen aan de Procureur des Konings. Uit het administratief dossier zoals het de Raad voorligt blijkt dit niet.

Ten overvloede kan nog verwezen worden naar artikel 4 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (hierna: de wet van 8 augustus 1983), dat bepaalt:

“De overheden die belast zijn met het houden van de in artikel 2, § 1, 1°, 2° en 3°, bedoelde registers delen de in artikel 3, eerste en tweede lid, vermelde informatiegegevens ambtshalve mede aan het Rijksregister.

Zij zijn verantwoordelijk voor de overeenstemming van de medegedeelde informatiegegevens met de akten en documenten die zij in hun bezit hebben.

De gegevens die het Rijksregister opneemt en bewaart krachtens artikel 3, eerste en tweede lid, gelden tot bewijs van het tegendeel. Deze gegevens kunnen rechtsgeldig gebruikt worden ter vervanging van de informatie vervat in de in artikel 2 bedoelde registers. Iedereen die een verschil vaststelt tussen de gegevens van het Rijksregister en de gegevens vervat in de registers vermeld in artikel 2 dient dit onverwijld te melden.

De Koning bepaalt de nadere modaliteiten inzake de mededeling van de informatiegegevens aan het Rijksregister en van de wijze waarop de bovenvermelde melding dient te gebeuren”

De artikelen 2 en 3 van de wet van 8 augustus 1983, waarnaar artikel 4 van dezelfde wet verwijst, luiden als volgt:

“Art.2:

§ 1

Worden ingeschreven in het Rijksregister van de natuurlijke personen:

1°

de personen die ingeschreven zijn in de bevolkingsregisters en in het vreemdelingenregister bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 1°, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten;

2°

de personen die ingeschreven zijn in het wachtregister bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 2°, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten;

3°

(...)”.

“Art.3

Voor elke persoon ingeschreven of vermeld in de in artikel 2, § 1, 1°, 2° en 3° bedoelde registers wordt volgende informatie in het Rijksregister opgenomen en bewaard:

1°

de naam en voornamen;

2°

de geboorteplaats en -datum;

3°

het geslacht;

4°

de nationaliteit;

5°

de hoofdverblijfplaats;

6°

de plaats en datum van het overlijden, of, in het geval van een verklaring van afwezigheid, de datum van de overschrijving van de beslissing houdende verklaring van afwezigheid;

7°

[...]

8°

de burgerlijke staat;

9°

de samenstelling van het gezin;

(...)

16° de vermelding van de afstammelingen in rechtstreekse, dalende lijn in de eerste graad, ongeacht of de afstamming tot stand komt door de geboorteakte, een gerechtelijke beslissing, een erkenning of een adoptie;

(...)

De opeenvolgende wijzigingen van de in het eerste lid bedoelde informatiegegevens, behalve het informatiegegeven bedoeld in de bepaling onder 17°, alsook de datum waarop zij uitwerking hebben, worden tevens in het Rijksregister opgenomen.

Worden eveneens vermeld in het Rijksregister, vanaf de door de Koning bepaalde datum, de vermeldingen van de akten van de burgerlijke stand betreffende het uur van de geboorte en het uur van het overlijden.

Op verzoek van een gemeentebestuur kan andere informatie in het Rijksregister worden opgenomen. Deze mag slechts medegedeeld worden aan de overheid die ze verstrekt heeft.

(...)”

Verder is gebleken dat het Rijksregisternummer zoals het de Raad voorligt vooralsnog hetzelfde geboortjaar kent als weergegeven op de Belgische geboorteakte. De verzoekende partij kan dan ook worden gevolgd in de stelling dat de verwerende partij haar zaak niet afdoende heeft onderzocht in samenlezing met het bepaalde in artikel 44 van het Vreemdelingenbesluit.

De opmerkingen van de verwerende partij in de nota met opmerkingen zijn niet van aard het voorgaande te wijzigen.

2.8. Het middel is gegrond voor zover de schending wordt opgeworpen van artikel 40*ter* van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 44 van het Vreemdelingenbesluit *juncto* de zorgvuldigheidsplicht.

Deze vaststellingen leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De overige onderdelen van het middel behoeven geen antwoord.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 29 juli 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN